

saa meget mindre som det nu er slaaet fast, at selv om vort bærende Erhverv herhjemme er Landbruget, kan en stor Mængde af den danske Ungdom, som kommer til, ikke ernære sig ved dette, men maa gaa over i Industrifagene. Det drejer sig da om, at de kan faa en saa god og dygtig Uddannelse saavel praktisk som teoretisk, som naas kan. Og vi er naaet langt herhjemme i de senere Aar; saavel i Haandværks- som i Industrifagene staar vi fuldt paa Højde med Udlandet. Derfor vilde det være beklageligt, om en Lov som den her foreslaaede skulde medføre et Tilbageskridt ved at bevirke, at de dygtige Haandværkere ikke vilde have Lærlinge, saaledes at vi tvang flere og flere over i Arbejdsmandsklassen.

Jeg har villet fremholde dette, idet jeg for øvrigt vil bevare den Stilling, vi indtog ved første Behandling af Lovforslaget i Fjor: at ville gaa med til et Udvalgsarbejde for, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet udtalte, at faa Ro om Sagen. Det vil jeg gerne gaa med til, men mit Parti vil ikke være med til at gennemføre en Lov af den Beskaffenhed som det Lovforslag, der her foreligger, fordi vi mener, at det vilde være til stor Skade for vort Haandværk og vor Industri.

Pitzner: Som det allerede er nævnt, er det foreliggende Lovforslag enslydende med det i Fjor fremsatte, og jeg kan derfor ganske henholde mig til de Bemærkninger, jeg gjorde til Lovforslaget, da det var til første Behandling i Fjor. Jeg finder ikke Anledning til at rekapitulere, hvad jeg sagde den Gang, jeg kan Ord til andet henholde mig dertil og vil gerne understrege dette meget kraftigt.

Jeg kan, ligesom det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen, beklage, at Lovforslaget er fremsat i samme Form, hvori det blev fremsat i Fjor, idet det dog maa være klart for den højtærede Minister og for den højtærede Ministers Parti, at der neppe er megen Sandsynlighed for at gennemføre det i den Form, det har nu, da der er en saa stor Uvillie imod det fra alle Sider indenfor Haandværk og Industri, jeg kan navnlig sige indenfor Haandværket. De Møder, der har været holdt om denne Sag, siden Lovforslaget sidst var til Behandling, har maaske endnu kraftigere end tidligere understreget dette Forhold.

Jeg kan ganske tiltræde det ærede Medlem Hr. Harald Jensens Ønske om en tilfredsstillende Løsning. Men Spørgsmaalet bliver jo bare, om vi kan enes om noget,

som er tilfredsstillende, og det maa jeg desværre noget betvivle. Man kan sige om dette Lovforslag, som det er blevet sagt om tidligere, at det nye i det er ikke godt, og det gode er ikke nyt. Det kan endda ikke siges fuldt ud, thi ogsaa i den gældende Lov er der Ting, vi fra Erhvervenes Side kunde ønske ændret. Men i det store og hele har vi dog lært at arbejde med den bestaaende Lov og betragter den i alt Fald som uendeligt meget bedre end det, der her foreslaas, og som vi fra Erhvervenes Side maa sætte os imod med Hænder og Fødder.

Naar Sagen igen kommer til Behandling i Udvalg, hvad der vel vil blive foreslaaet, kan vi jo se nærmere paa den. Det skulde glæde mig i høj Grad, om vi kunde naa et Resultat, som jeg kunde tiltræde baade paa mit Partis Vegne og paa de Erhvervs Vegne, som jeg navnlig repræsenterer. Men efter det, som er gaaet forud, frygter jeg, at det vil blive vanskeligt at naa dertil. Desto større skulde Glæden være, hvis vi naar dertil.

Dahlgard: Jeg skal angaaende det foreliggende Lovforslag henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte i Fjor — de findes i Tidenden Sp. 5165 —, hvor jeg navnlig pointerede, at vi fra vor Side ikke vilde kunne give vor Tilslutning til Bestemmelsen i § 6, hvorved der gives Socialministeren Magt til at bestemme, hvor mange Lærlinge der højst maa uddannes i et Fag, og hvor jeg endvidere udtalte Ønske om, at der maatte gennemføres Ændringer i Lovforslaget med Hensyn til Bestemmelserne om Tilsynsmyndigheden, saaledes at der i Stedet for Oprettelse af Lærlingekommissioner skabtes en Ordning, hvorved Arbejdsanvisningen toges i Brug i Lærlingetilsynets Tjeneste. Jeg skal i øvrigt ikke nævne andre Enkeltheder i Lovforslaget, men blot udtale Ønske om, at de Udvalgsforhandlinger, der blev afbrudt i Fjor, maa blive fortsat, og udtale Haab om, at der maa blive opnaaet et Resultat.

Socialministeren (Borghjerg): Til de ærede Medlemmer Hr. J. C. A. Larsen og Pitzner skal jeg kun bemærke, at jeg har ikke overset eller overhørt den Kritik af Lærlingelovforslaget, som i Sommer er fremsat paa Haandværkerdelegeretmøder og andetsteds. Det er vistnok almindelig Skik — der er naturligvis ingen Regel uden Undtagelse —, at en Minister tager Hensyn til et Udvalgsarbejde, naar det er naaet saa vidt, at man kan se, at der var enten